

## عنوان مقاله:

بررسی فضاهای سکونتی در ابعاد روانشناسی محیط

## محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

## نویسندگان:

سوده محمدی - کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، ایران

زهرا قهرمانی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، ایران

## خلاصه مقاله:

روانشناسی محیط نقشی اساسی در کیفیت زندگی در فضاهای سکونتی دارد. در این مقاله به بررسی ابعاد روانشناسی محیط در فضاهای سکونتی و تأثیر معماری بر تأمین نیازهای روانی ساکنین پرداخته شده است. در روانشناسی محیطی مفاهیم ازدحام و تراکم، شخصیسازی، خلوت و قلمرو ارتباط معنایی عمیقی دارند، و یکی از مفاهیم جدیدی که در بررسی های روانشناسی محیط مکرر به چشم میخورد، خلوت است. این مفهوم بیانگر سازوکارهایی برای دستیابی، قلمرو و فضای شخصی انسان به خلوت کردن و تنهاشدن می باشد. آلتمن دسته بندی جامعی از قلمرو را به این ترتیب ارائه کرده است: قلمرو اولیه، ثانویه و عمومی. برخی از عوامل تاثیرگذار بر درک مفهوم قلمرو، عوامل اجتماعی، ادراکی روانی، کالبدی و کارکردی را شامل می شوند. عوامل جغرافیایی فرهنگی و عامل زمان، بسترتاثیرگذاری عوامل قبلی را فراهم میسازند. می توان ادعا نمود که قلمرو نقش اساسی در زندگی انسان دارد و این امکان را فراهم مینماید که فضای اطراف خود را سازماندهی نموده و به آن هویت فردی یا جمعی دهد. بنابراین مفهوم قلمرو به عنوان یکی از عوامل تاثیرگذار بر کیفیت ارتباط انسان با محیط، مورد توجه قرار گرفته است که در رابطه با روانشناسی محیط بررسی میشود. هدف کلی پژوهش حاضر ارائه راه حل های مناسب در جهت شناسایی هرچه بهتر قلمروها در محیط به کمک روانشناسی محیط میباشد. بدین منظور با استناد به منابع کتابخانه ای و به روش توصیفی تحلیلی به جمع آوری اطلاعات و داده ها پرداخته و در انتها هم راهکارهایی مطرح گردید.

## کلمات کلیدی:

روانشناسی محیط، محیط کالبدی، فضاهای سکونتی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526835>

